

Jowan Merckx (°1961) begon z'n muzikale ontdekkingstocht op achtjarige leeftijd als bugelspelende knaap in de fanfare van z'n geboortedorp Boortmeerbeek. Hier speelde hij nog samen met Maurice, zoon van Jules Wauters, één van de belangrijke informanten van Hubert Boone. Jowan vindt op z'n negende op één van z'n snuistertochten op zolder een oude blokfluit, begint er op te experimenteren en van die dag af blijven z'n legoblokken onaangeroerd in de doos. In z'n nachtelijke dromen fluit hij al de mooiste melodieën, zoals velen dromen dat ze kunnen vliegen. Hij leert zichzelf deuntjes spelen die hij hoort bij De Vlier en Wannes, waar hij ook voor 't eerst de streekeigen doedelzakken hoort en ziet. Op z'n dertiende trekt hij met de fiets een paar dorpen verder naar Hubert Boone die hij bereid vindt een doedelzak voor hem te bouwen. Terwijl zoon Andries nog in de wieg ligt geeft Hubert hem een tijdje later een privéconcert ten beste dat hij nooit zal vergeten, en dit op z'n ondertussen afgewerkte eigen instrument. In de maanden die volgen maken vooral de kippen achterin de tuin kennis met het gekweel op dit -zo zou blijken- toch niet zo makkelijke instrument.

Op een knikkerwedstrijd wint hij een transistor die hem laat proeven van de heerlijkste muziek, van Bach over de Chieftains tot Dylan. Bach biologeert hem dan al zodanig dat hij jaren later beslist naar 't Lemmensinstituut te trekken... maar zo ver zijn we nog niet...

Hij speelt wat hij hoort na, zo goed en zo kwaad als dat gaat en z'n nieuwsgierigheid is eindeloos. Hij haalt per fiets karrevrachten elpees uit de mediatheek van Mechelen en snoept van al die muziek van over heel de wereld. Ondertussen verzorgt hij met z'n jeugdvriend Bert Gooris al voorprogramma's van De Snaar, De Vlier, Kris De Bruyne, Frank Vaganee etc...

Hij bespeelt een dozijn instrumenten maar de "kanaalfluit" in al z'n vormen zal altijd z'n grote liefde blijven, ... de houten dwarsfluit met z'n heerlijke klank is hem qua houding toch te... dwars.

Pas op z'n zevenentwintigste begint hij les te volgen bij wijlen -helaas!- Mieke Van

Weddingen en dit zet hem er toe aan op z'n dertigste alsnog naar 't Lemmensinstituut te trekken waar hij z'n fluitspel verder ontwikkelt bij Bart Coen. Hier komt hij, ook via Eric Van Nevel terecht in een bad van renaissance en barok en verdiept hij zich met overgave in de muziek van J. S. Bach die hem al sinds z'n kindertijd zo begeisterte.

Vijf jaar later en met een diploma onder de arm -z'n tweede, ... hij was in een "vorig leven" al kleuterleider- komt hij terecht in... de horeca, ... een verhaal dat vele muzikanten zullen herkennen. Als barman in 't Kaaithheater krijgt hij niet het nodige verlof om z'n eerste album voor te bereiden en op te nemen. Hij neemt ontslag en begint aan z'n werkstuk, het ei dat hij moet leggen, zonder een nagel om aan z'n gat te krabben en daarbovenop volop bezig een financiële put te graven in de Worm-opnamestudio te Jette. Dit gevoel van tegen elk gezond verstand in er toch voor te gaan drukt hij uit in de titel "De Blinde Duiker", één van de stukken op de eerste plaat. Hij zal het zich, mede dank zij de goede wil van een aantal mensen nooit beklagen blind gedoken te hebben, en al is hij een slechte verkoper (leeft in deze wereldwijde-web-wereld nog zonder pc en heeft weinig kaas gegeten van diplomatie), hij hoopt dat waardevolle dingen vroeg of laat wel komen bovendrijven, en meent op een bescheiden manier dat wat hij maakt waardevol is...

AmorromA

AmorromA ging in 1998 van start als een duo (met Didier Laloy) dat al gauw uitbreidde tot een kwintet (met Vincent Noiret, Luc Pilartz en Pascal Chardome) en toen nog fungeerde onder de naam Désirée. De groep werd kort daarna aangetrokken door de Galicische vrouwen van Ialma en werd hun begeleidingsband. Onder de naam Ialma toerden ze ook samen met Wannes van de Velde, Amparo Cortez en Carlos Nunez. Ondertussen was Jowan ook actief in andere ensembles zoals Capilla Flamenca & Les Ballets C de la B, Zefiro Torna, 't Muziek Lod & Dick van der Harst, Gérard Hirsch, Helen Flaherty & Philip Masure,

Laïs, ... maar wat z'n eigen "brouwsels" betreft bleef hij op z'n honger zitten. Daarom maakte hij in 2000 dan ook z'n "solo-" album Op Voyage (WBM) met de zeer geapprecieerde hulp van dertien muzikanten die hij op z'n muzikale reis was tegengekomen, waaronder ook de toen nog piepjonge Gregory Jolivet die hij via Pascale Rubens had leren kennen.

Bij 't uitbrengen van deze plaat werd gezocht naar een realistische manier om de muziek op het podium uit te voeren en zo ontstond de eerste live-bezetting van AmorromA, met buiten Jowan de trouwe copain Vincent Noiret en verder Bert Van Reeth en Gwenael Micault.

Gwenael vertrok naar Frankrijk en Rheidun Schlesinger en Dirk Naessens vervoegden de groep. Met dit kwintet werd in 2003 de cd Carduelis (WBM) uitgebracht en de muzikale verstandhouding tussen deze vijf mensen zorgde in 2006 voor een volgende worp, het album Balance (Triskell). Hiervoor bracht Vincent het kruim van de Belgische folkdansers en een filmploeg bijeen en zorgde voor een gesmaakte dvd met beelden van het dansende volkje op verschillende locaties.

Eveneens in 2006 zag Les Tisserands (Homerecords) het licht, een muzikaal project van AmorromA in samenwerking met Zefiro Torna en Philippe Laloy rond het thema van de katharen, een geschiedenis die Jowan al sinds lang bezighield.

Kort hierna trok de liefde Rheidun naar Ierland, brokkelde de cement tussen de leden af en leek het einde van de groep in zicht. Een periode van bezinning brak aan.

Tot Jowan binnen de oude-muziek-wereld de Engelse harpiste Sarah Ridy (zie biografie op www.majesticstudio.be) leerde kennen. Hij hoorde haar tokkelen op de "arpa doppia" die z'n favoriete harp is en voelde dadelijk dat Sarah 's stijl en finesse uitzonderlijk waren. Een eerste afspraak werd gemaakt en het bleek meteen wonderwel te klikken, ... middeleeuwse muziek, renaissance- en barokmuziek en traditionele muziek liggen nu eenmaal niet mijlenver uiteen. Ze beslisten samen als duo de AmorromA-weg verder te zetten. Jowan kwam in deze bezetting voor 't eerst naar buiten met eigen liederen in het Frans en het

Nederlands die het dansrepertoire kwamen vervoegen. Weldra brachten ze 't album *Là-bas dans ces Vallons* (Majesticstudio, 2010) uit met als gasten Elly Aerden, die met haar unieke stem voor een mooie nieuwe kleur en impact zorgde en goeie ouwe Vincent Noiret, Deze vier zijn sindsdien de vaste pionnen in de kwartetformule.

In 2011 verschijnt de driedubbelaar *Carrousel* (Majestic studio) waarop het duo naast van de twee vaste compagnons de route de steun krijgt van de crème van de Belgische (én Franse, cf de terugkeer van Gregory Jolivet) folkmuzikanten, ... én folkdansen die in het inlegboekje uitleg geven bij sommige dansen. Het wordt een mooi werkstuk met een ruim palet aan kleuren, sferen, stijlen en ritmes.

Kort daarna zit een nieuw project in de pijplijn. Hiervoor werd het AmorromA-kwartet aangetrokken door de Luikse ex-contratenor en nu bariton Vincent Grégoire. Deze had al jaren een schat aan Waalse liederen in boeken opgespoord én zelf opgetekend die hij weer tot leven wou wekken. Hij zag een AmorromA-jasje wel zitten, nam contact op met Jowan en samen gingen ze aan de slag. Dit leverde leuke bewerkingen op en het geheel werd verlucht met een aantal nieuwe composities. De mooie combinatie van de klassieke stem van Vincent en het lichtere stemgeluid van Elly wordt omkaderd door de fluiten, harp en contrabas van de instrumentisten. Op een kleine drie dagen tijd werd het geheel live en zonder overdubs opgenomen in de kerk van Bolland door Corentin en Johann van Homerecords, het label dat deze plaat in februari 2013 uitbrengt. Een eerste voorstelling vindt plaats in de kerk van Herent, op 8 februari 2013 om 20u en is een organisatie van GC De Wildeman.

In 2013 verschijnt een nieuwe driedubbelaar onder de naam "*merci, Jules*", meer dan drie uren muziek in duo (harp én fluit) of solo (harp of fluit). Meer info hierover vind je in in de rubriek "*merci, Jules*" elders op deze site.

Eind 2016 vertrekt Sarah terug naar haar "homeland" Groot-Brittannië en verkent AmorromA nieuwe wegen en mogelijkheden.

